

ISKANJE POTI

Naslov, ki lahko pomeni marsikaj. Vsi iščemo takšne in drugačne poti. Eni, da preživijo z minimalno plačo, drugi da zapravijo, kar jim je padlo z neba. Spet drugače je v šoli. So učitelji, ki iščejo poti, kako delati čim bolj utečeno in brez velike dodane vrednosti, in so učitelji, ki venomer iščejo nove poti poučevanja, nove didaktične prijeme. To tudi ni kritika prvih; po utečenih poteh se najdlje pride, čeprav so lahko že precej razrite in polne luž – spomin na naše ceste, po katerih se vsakodnevno vozim, zdaj v zimskem času, uro in pol v službo, je samo slučajen! Tudi v šolah ne velja spreminjati starih, utečenih stvari, ki dobro delujejo.

Pred dnevi sem imel živahno razpravo z učiteljico (tudi tu je ženski spol le slučajen), ki je dokazovala, kako dobro dela po svojih starih metodah. Tudi v redu, če delujejo. Je pa nisem skorajda upal vprašati, kdaj je bila na kakšnem dodatnem izobraževanju, ker bi bil ogenj v strehi. Včasih je bolje stopiti korak nazaj, pa pustiti stvar pri miru, kot si nakopati kakšno zamero. Po drugi strani pa srečujem tudi mnogo učiteljev, ki navdušeno pripovedujejo o tem, kaj vse delajo, katere nove metode so vpeljali in kako v pouk smiselno vključujejo informacijsko tehnologijo. Odlično, še zlasti če vse to v resnici deluje! In takih primerov je vse več in tudi vse bolj domiselni načini se najdejo. Nekaj od tega predstavljamo tudi v tej reviji. Čeprav bom preskočil vrsti red, sta takšna prispevka kolegov Mateja Matkoviča in Mihe Gartnerja. Prvi je zapisal nekaj tehtnih misli o razvijanju geografskih veščin s pomočjo IKT pri pouku geografije v osnovni šoli in pokazal nekaj možnosti za uporabo izbranih aplikacij oziroma

računalniških programov. Meni, ki nimam več najboljšega spomina, se zdi pametno vsaj dvakrat prebrati! Prav tako zanimiv je tudi izviren pristop k učenju z virtualnim reliefnim peskovnikom, ki ga predstavlja Miha Gartner skupaj z dijakom Mitjo Suvajcem. Če ni to odlična stvar, pa še polno podjetnosti je v njej! Nič manj zanimiv in praktičen ni tudi članek o preživetju v Udin borštu, kjer so združili svoje moči kolegi Jure Avsec, Bernarda Božnar in Mojca Logar. Predstavljajo dvodnevno medpredmetno terensko delo dijakov v mednarodnem projektu Erasmus+. Če se na stari konglomeratni terasi niso izgubili, je cilj že skoraj dosežen! S tem smo, žal, že skoraj izčrpali uporabne prispevke, torej prispevke iz prakse. A ni čisto tako. Tokrat prav na uporabno področje sega tudi zanimivost kolega Aleksandra Jeršiča, ki je zapisal nekaj dilem o številu držav. Koliko jih je že na svetu? 212? Ne, toliko je občin v Sloveniji. Tudi Igor Lipovšek je povsem v slogu uporabnosti zapisal, kaj storiti, ko ob koncu šolskega leta zmanjka ur za pouk pri geografiji. Tudi pouk se da racionalizirati! Če smo v tem uvodniku na glavo obrnili vrstni red člankov, potem moramo omeniti še tri preostale. Nedvomno je prvi med temi intervju z dr. Ivanom Šprajcem, arheologom, ki preučuje majevsko civilizacijo na apnenčastem Jukatanu. Ali ste vedeli, da so aguade tamkajšnja jezerca? Na koncu pa omenimo še dva prispevka avtorja teh besed, ki se v prvem dotika nekdanjega skupnega zemljišča (gmajn) in regulacije Savinje v Spodnji Savinjski dolini, kar je bilo sicer že preučeno, a nove lahko dostopne aplikacije in arhivsko gradivo ponujajo možnosti dodatnih raziskav. V drugem članku isti avtor piše o podjetnostni kompetenci in o tem, kaj ima s tem geografija. Po skoraj 20 letih se namreč s projektoma na ravni osnovne in srednje šole oziroma gimnazije v slovenske šole vrača podjetnost oziroma podjetnostna kompetenca. Učitelji geografije bi lahko oba projekta izkoristili v svoj prid in k njima tudi kaj prispevali!

Želim prijetno branje v smislu, kar je slabega, pozabim, kar je dobrega, si zapomnim.

Naj bo čim več dobrega!

Anton Polšak

Dr. Anton Polšak

Zavod RS za šolstvo
anton.polsak@zrss.si